

7

2005

XV

**Olympiáda
dětí v Brně**

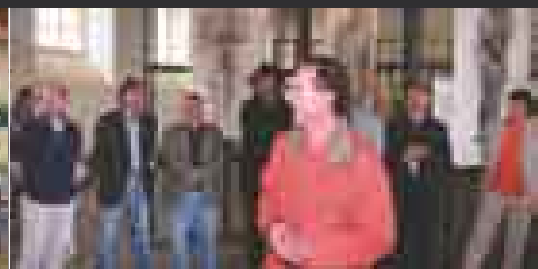
UDÁLOSTI
na VUT v Brně

**Studenti FaVU
vystavují v Německu**

**Audiovizuální přenos
primiční mše**

**Figurama 2005
v louckém klášteře**

Obsah

- 3..... DOBRÝ SLUŽEBNÍK, ALE ZLÝ PÁN**
- 4..... AREÁL POD PALACKÉHO VRCHEM PŘIVÍTAL DĚTSKÉ OLYMPIONIKY**
- 6..... RAKETOPLÁN DISCOVERY VYNESE DO KOSMU PŘÍSTROJ Z VUT V BRNĚ**
- 7..... SPOLUPRÁCE STROJAŘŮ S MUZEEM JE ZAJÍMAVÁ PRO OBĚ STRANY**
- 8..... MEZINÁRODNÍ KONFERENCE O VÝUCE FYZIKY V INŽENÝRSKÉM VZDĚLÁVÁNÍ**
- 10..... PREMIÉROVÝ AUDIOVIZUÁLNÍ PŘENOS PRIMIČNÍ MŠE BÝVALÉHO PEDAGOGA**
- 11..... DEVĚT STUPŇŮ K DESIGNU – DESIGN NO. 9**
- 12..... SEMINÁŘ ASOCIACE UNIVERZIT TŘETÍHO VĚKU ČR S MEZINÁRODNÍ ÚČASTÍ**
- 13..... MAGISTŘI UMĚNÍ FAVU VYSTAVUJÍ ABSOLVENTSKÉ PRÁCE**
- 14..... Z MAGISTERSKÝCH PRACÍ ABSOLVENTŮ FAKULTY VÝTVARNÝCH UMĚNÍ**
- 16..... STUDENTI ATELIÉRU PAPÍR A KNIHA FAVU VYSTAVUJÍ V BERGISCH GLADBACHU**
- 18..... MEZI TECHNIKOU A UMĚNÍM LEŽÍ TAJEMSTVÍ**
- 21..... SYMPOZIUM KARTUZIÁNSKÁ ARCHITEKTURA A UMĚNÍ U KARTUZIÁNŮ**
- 22..... VYNIKAJÍCÍ VÝROBKY ROKU 2005 NA VÝSTAVĚ V DESIGN CENTRU**
- 23..... PŘEDSEDOU KONFERENCE REKTORŮ BYL OPĚT ZVOLEN PROFESOR WILHELM**
- 24..... INFORMACE**
- 26..... NOVÉ UČEBNÍ TEXTY A PUBLIKACE**

Události na VUT v Brně

Měsíčník VUT v Brně, vydává Vysoké učení technické v Brně, IČO 00216305, nakladatelství VUTIAM. Číslo 7/2005, vychází 20. 7. 2005.

Šéfredaktorka: PhDr. Jitka Vanýšková, tel.: 541 145 503, e-mail: vanysko@ro.vutbr.cz;

vydání připravil: Mgr. Igor Maukš, tel.: 541 145 345, e-mail: mauks@ro.vutbr.cz.

Redakční kruh: Doc. RNDr. Petr Dub, CSc., Prof. Ing. Jiří Kazelle, CSc. (prorektor), PhDr. Alena Mizerová (ředitelka nakladatelství VUTIAM),
Doc. Ing. Eva Münsterová, CSc. (FSI VUT), PhDr. Jitka Vanýšková (šéfredaktorka).

Grafický návrh: David Tieku. Sazba: Studio Arx, s. r. o. Adresa redakce: VUT v Brně, Antonínská 1, 601 90 Brno,
fax 541 145 348, <http://www.vutbr.cz>. Tisk: Graphical, s. r. o., Brno.

Dobrý služebník, ale zlý pán

Autorem červencového editoriału je PhDr. Pavel Ciprian, ředitel Muzea města Brna. Pavel Ciprian vystudoval obor historie a archivnictví. S výjimkou několikaletého působení v brněnské pobočce Historického ústavu ČSAV je jeho profesí muzejnictví. V Moravském zemském muzeu vedl muzeologické oddělení, téměř deset let řídil Jihomoravské muzeum ve Znojmě. Je předsedou Asociace muzeí a galerií ČR.

Když mě časopis, který, vážený čtenáři, právě držíte v rukou, požádal o malé zamyšlení o svém vztahu k technice, zadrželo se mně v první chvíli, že na takové „banální“ téma nemám co napsat. Vždyť technika nás všechny obklopuje na každém kroku, takže ji bereme za naprostou samozřejmost, jsme konzumenty jejích vymožeností, jejím prostřednictvím se realizujeme v práci, doma, v celé řadě našich koníčků, zkrátka v celém životě atd. atd. Vyžadujeme zcela přirozeně její plnou funkčnost a jakoby podřízenost našim záměrům a uspokojování všech našich potřeb. A v tom to právě je! Na technice jsme se stali my, běžní uživatelé, zcela závislí, jakoby víc zranitelní a navíc jsme jaksi zpohodlněli. Když si zapomenou doma mobilní telefon, mám potíže s komunikací, protože se nejen okamžitě nedovolám, kam zrovna potřebuji, ale nepomůže mně ani jiný telefon; vždyť si nepamatuji číslo, které mám v paměti mobilu. Nemám-li po ruce auto, začíná být problém třeba i nakoupit, protože je třeba někam dojít k zastávce veřejné dopravy, aby mě k supermarketu zavezla, a tahat se s nákupem? Běda, když je příčinou nějaká menší porucha, neopravím si ji sám, jako u staré stodvacítky, ale musím s tím do specializovaného servisu. Ani žárovku ve světlometu už neumím vyměnit! A počítač? Raději nemluvit. Pracovní den začínám pročítáním e-mailové pošty, které zabírá stále více času, protože stačí jen kliknout a rozesílají se tisíce dokumentů a zbytečností. Internet – skvělé spojení s celým světem, jen se prokousat nepřehlednou záplavou informací. Psací stroj do starého železa, kdo by se složitě opravoval s překlady. Ale bože chraň před virem, zničí mně moje soubory, nemohu vůbec pracovat. Co všechno se stane, když nastane výpadek elektrického proudu nebo třeba havárie na dálnici. Takových víceméně „katastrofických“ příkladů by bylo možné dále vypočítávat na desítky a desítky. Je to prostě, jak se někdy říká, „dobrý služebník, ale zlý pán“. Chovám proto k technice jistou úctu a vážím si jí. A zejména lidí, kteří vědí, jak na to, umějí vymyslet, zkonstruovat a udržovat v chodu stále složitější a složitější zařízení a celé technologie. Až jde z toho někdy také strach. Vždyť člověk také skvěle umí to, co mu slouží k životu, zneužít i proti němu.

Pavel Ciprian

Areál Pod Palackého vrchem přivítal dětské olympioniky

Více než čtyři tisíce mladých sportovců z celé České republiky a mnoho tisícovek diváků vytvořilo nezapomenutelnou atmosféru na druhém ročníku Olympiády dětí a mládeže, která se v Brně uskutečnila od 21. do 26. června. I když se soutěžilo na 24 sportovištích – stadionech, sportovních halách, venkovních hřištích, bazénech a také na Brněnské přehradě – centrem všeho olympijského dění se stal areál kampusu Vysokého učení

technického v Brně Pod Palackého vrchem. Zde se na překrásně zrekonstruovaném lehkootletickém stadionu kromě atletických soutěží odehrál zahajovací i závěrečný ceremoniál, na kolejích VUT našli účastníci olympiády pohodlné ubytování, ve vysokoškolských menzách se stravovali a zde také v budově nedávno dokončeného Integrovaného objektu vznikl dočasný Olympijský dům.

Během pětidenní akce soutěžili chlapci a děvčata ze všech krajů naší republiky v osmnácti sportovních a dvou kulturních odvětvích. Na rozdíl od skutečné olympiády byly v Brně na programu i některé netradiční disciplíny – v Semilassu se tak soutěžilo v tanci a zpěvu v lidových krojích a medaile se udělovaly i za výkony v počítačové grafice. Mladým jihomoravským sportovcům ve věku od dvanácti do patnácti let se při druhé Olympiádě dětí a mládeže v Brně podařilo obhájit prvenství z premiérového ročníku (konal se v roce 2003 v Pardubicích). O 43 bodů za sebou nechali žáky pražských základních škol, třetí příčku obsadila výprava z Moravskoslezského kraje. Jihomoravské děti jsou tak nejlepšími sportovci v České republice.

I když medaile a konečné pořadí jednotlivých krajů bylo samozřejmě v centru zájmů malých sportovců, neméně důležitá byla

i olympijská atmosféra, která po celých pět dnů nanejvýš zdařilou akcí provázela a která skvělým způsobem posloužila propagaci ušlechtilých myšlenek olympismu. Z tohoto pohledu měla velký význam i značná účast současných i bývalých českých olympioniků a úspěšných sportovců na olympiádě – do Brna přijel oštěpař Jan Železný, tenistka Helena Suková, atletky Šárka Kašpárková a Jarmila Kratochvílová, fotbalový brankář Petr Čech, cyklista Jiří Daler, oštěpařka Dana Zátopková a řada dalších.

Nejpůsobivější byl slavnostní zahajovací ceremoniál, kterému na rozdíl od zakončení přálo i příznivé počasí. Defilé jednotlivých výprav před plně obsazenými tribunami stadionu, štafeta běžců přinášející olympijskou pochodeň (olympijský oheň byl zažehnut již v dubnu na Špilberku a od té doby olympijská štafeta putovala po všech krajích České republiky), vztyčení olympijské vlajky, složení přísahy a zapálení olympijského ohně trojnásobným olympijským vítězem Janem Železným – to vše se určitě nezapomenutelným způsobem vepsalo do myslí a srdcí malých sportovců.

Po slavnostním zahájení, kterého se zúčastnili i předseda Českého olympijského výboru Milan Jirásek, hejtman Jihomoravského kraje Stanislav Juránek, primátor města Brna Richard Svoboda a řada dalších čelních představitelů veřejného, společenského a sportovního života, byl pro účastníky olympiády připraven na ploše stadionu zábavný program. Vystoupila v něm skupina Divokej Bill, Ivan Hlas s hymnou, kterou pro olympiádu složil, a také populární moderátor Leoš Mareš. Večer zakončil ohňostroj. Také během olympiády byl pro děti připraven bohatý doprovodný program. Jejich akreditační karty je opravňovaly nejen k bezplatné jízdě městskou hromadnou dopravou, ale například ke vstupu na hrady Špilberk a Veveří nebo do brněnské zoo.

Přestože slavnostní zakončení olympiády provázela v sobotu večer na královopolském stadionu silná dešť, který postupně přešel až v průtrž mračen, a nebylo tak možné závěrečné defilé jednotlivých výprav, na skvělé náladě to účastníkům neubralo. „Myslím, že vyhráli úplně všichni. Chuť do sportování a radost z překonávání sama sebe považují totiž za největší vítězství. Je lepší vložit peníze do takovéto akce než je později dávat na léčení závislých na drogách,“ ocenil brněnskou olympiádu hejtman Jihomoravského kraje Stanislav Juránek.

Medaile vítězkám atletických disciplín předávala trojskokanka Šárka Kašpárková.

„Všichni, s nimiž jsem hovořil, se o olympiádě a úrovni její organizace vyjadřovali jen v superlativech. Včetně předsedy Českého olympijského výboru Milana Jiráska. Potěšil nás také e-mail Jana Železného, ve kterém o olympiádě dětí psal velmi uznale. Přejme si, aby někteří z malých sportovců, kteří zápolili v Brně, se brzy vydali v jeho stopách,“ uvedl Michal Kočar ze spolupřátel agentury Galant. Neopomenul také zdůraznit, že olympiádu by nebylo možné uskutečnit bez vstřícného přístupu VUT v Brně, které poskytlo nejen své sportoviště včetně ústředního lehkooatletického stadionu, ale i ubytování a stravování pro několik tisíc malých sportovců a jejich doprovod. Vedení univerzity dokonce kvůli hladkému průběhu olympiády posunulo o týden konec letního výukového semestru. „VUT v Brně je moderní vzdělávací instituce a projekty jako Olympiáda dětí a mládeže vítá a podporuje,“ řekl rektor VUT v Brně prof. RNDr. Ing. Jan Vrbka, DrSc.

Podle organizátorů druhého ročníku Olympiády dětí a mládeže by se v budoucnu v Brně mohla konat i mezinárodní olympiáda, které by se zúčastnily děti z okolních zemí.

Igor Maukš,
foto Michaela Dvořáková

Raketoplán Discovery vynese do kosmu přístroj z VUT v Brně

Speciální zařízení navržené a zkonstruované v Ústavu radioelektroniky FEKT VUT v Brně má být v červenci dopraveno na palubě raketoplánu Discovery na mezinárodní vesmírnou stanici ISS. Raketoplán měl startovat již 12. května, ale americký Národní úřad pro letectví a kosmonautiku NASA let o dva měsíce odložil. Důvodem bylo zjištění technické závady na palivové nádrži.

NASA si po tragické katastrofě raketoplánu Columbia v únoru 2003 (zahynulo při ní sedm kosmonautů), která měla za následek zastavení letů raketoplánů na více než dva roky, počíná velmi opatrně a snaží se o maximální bezpečnost. Nelze proto předem s absolutní jistotou tvrdit, zda Discovery v nyní přicházejícím „startovacím vesmírném okně“ (od 13. do 31. července) skutečně vzlétne, i když NASA koncem června oznámila vypuštění raketoplánu již na 13. červenec. Tento termín byl však znovu odsunut.

Speciální přístroj pro orbitální kosmickou stanici vznikl v Ústavu radioelektroniky na základě požadavku Americké námořní akademie v Marylandu již v minulém roce, ale vzhledem k přerušení letů raketoplánů nemohl být zatím na stanici instalován. Jedná se o speciální družicový přijímač pro vícekanálový transpondér s pomalým přenosem PSK a vícestranným přístupem, který umožňuje přístup až 20 účastníků v jednom hovorovém kanálu. Na vesmírné stanici ISS bude součástí zařízení PCSAT2.

„I když raketoplán dopraví náš přijímač na ISS nyní v červenci, nebude uveden do provozu ihned. Posádka jej převezme a bude čekat na povolení procházky do volného vesmírného prostoru – EVA (Extra Vehicular Activity), během které zařízení instaluje. Až potom může začít testování a vlastní provoz přístroje,“ vysvětlil šéf týmu brněnských odborníků z VUT doc. Ing. Miroslav Kasal, CSc.

Kasalův tým z Ústavu radioelektroniky pokračuje také v intenzivní práci na vývoji komunikačních součástí pro novou experimentální družici Phase 3E mezinárodní organizace AMSAT. Ta má být vypuštěna z evropského kosmického střediska Kourou ve Francouzské Guyaně v příštím roce a bude sloužit k ověření nových technologií, které mají být využity v připravovaném projektu AMSAT – vyslání sondy k Marsu v roce 2009. Právě na této misi k rudé planetě by se brněnští specialisté prostřednictvím svých přístrojů chtěli podílet.

Raketa Ariane 5 před startem na kosmodromu v Kourou ve Francouzské Guyaně.

„S prací nyní finišujeme, na podzim by se měly moduly převézt do německého Marburgu ke kompletaci družice. Do té doby nás ještě čekají laboratorní zkoušky námi vyvíjeného elektronického zařízení, aby mohlo projít závěrečnou revizí,“ řekl docent Kasal.

Tým z Ústavu radioelektroniky se mezinárodního kosmického výzkumu a vývoje zúčastňuje již od roku 1996. Brněnští vědci se tak podíleli na projektu vypuštění experimentální družice Phase 3D (byla vynesena na oběžnou dráhu raketou Ariane 5 v listopadu 2000), na jejíž palubě jsou dva mikrovlnné přijímací systémy, které byly kompletně vyvinuty na FEKT VUT v Brně. Jeden ze systémů pracuje jako hlavní povelovací přijímač družice, druhý slouží pro maticový transpondér. Pro zajištění provozu družice Phase 3D byla pod střechou budovy FEKT v Králově Poli vybudována plně automatická povelovací stanice, která je tak jedním z osmi pracovišť na světě, z nichž lze satelit ovládat. V minulém roce však došlo k závadě na energetickém systému družice a úsilí dálkově poruchu eliminovat je zatím neúspěšné.

O uznání, které si brněnští specialisté v oblasti vesmírného výzkumu a vývoje již stačili získat, svědčí i to, že Evropská kosmická agentura (ESA) zařadila Ústav radioelektroniky do své databáze potencionálních účastníků výzkumných a vývojových prací při přípravě plánované expedice na Mars.

Igor Maukš

Spolupráce strojařů s muzeem je zajímavá pro obě strany

Na začátku července podepsali děkan Fakulty strojního inženýrství VUT v Brně prof. Ing. Josef Vačkář, CSc., a ředitel brněnského Technického muzea Ing. Vlastimil Vykydal dohodu o vzájemné spolupráci. Na tom by nebylo nic zvláštního, strojařská fakulta má obdobných dohod s nejrůznějšími firmami a dalšími školami opravdu hodně. „Ale s muzeem jsme ještě žádnou takovou dohodu neuzavírali, v tom je výjimečná,“ říká děkan Vačkář.

Vzájemná spolupráce fakulty a muzea může být v budoucnu pro oba partnery velmi přínosná. Vždyť obě instituce, které ostatně sídlí v Králově Poli nedaleko od sebe, se zabývají, i když poněkud odlišným způsobem, technikou. Fakulta technikou v té současné podobě a muzeum zase její historií. Propojení těchto dvou přístupů může přinést zajímavé výsledky. Určitě také budoucím inženýrům prospěje, když se seznámí s technickou historií, a opačně, pracovníkům muzea, kteří v posledních letech přicházejí spíše z řad historiků, usnadní jejich práci přístup k nejnovějším technickým postupům a metodám.

Dohoda se týká spolupráce v oblasti vědy, výzkumu i vzdělávání v historii techniky. Podle děkana Vačkáře má pro fakultu zvláště velký význam možnost zadávání témat diplomových a disertačních prací z problematiky technických památek a jejich ochrany podle potřeb muzea. Někteří doktorandi FSI již podle něj na takových projektech pracují. „Blízkost obou budov a reprezentační prostory Technického muzea spolu se vstřícností jeho vedení nám nabízí také možnost pořádání výstav prací našich studentů – v současnosti v muzeu vystavují svá díla letošní absolventi Odboru průmyslového designu,“ pokračuje děkan Vačkář. (O výstavě mladých designerů informujeme na jiném místě Událostí.)

„V minulosti vždy existovalo propojení mezi muzeem a brněnskou technikou. Vždyť již u vzniku prvních expozic Technického muzea stáli její profesori. Od spolupráce s VUT si slibujeme např. větší možnosti při získávání a ověřování informací o nejrůznějších historických technologiích. Vzhledem k omezeným finančním prostředkům je pro nás významná také možnost přístupu k technickému zázemí univerzity. Chceme tímto způsobem v budoucnu spolupracovat i s dalšími fakultami, což by měla zahrnovat připravovaná dohoda o spolupráci s celým VUT v Brně,“ vysvětlil ředitel Vykydal.

Dohodu o vzájemné spolupráci podepsali děkan FSI VUT v Brně prof. Ing. Josef Vačkář, CSc., a ředitel brněnského Technického muzea Ing. Vlastimil Vykydal.

Jak bylo uvedeno, někteří z doktorandů FSI v současnosti již pracují na zadáních vyplývajících z požadavků na řešení problémů ochrany technických památek ve sbírkách Technického muzea. „Konkrétně se jedná o 3D virtuální prezentaci atraktivních hřebíčkových hracích strojů z konce 19. století. Jejich mechanismus by si návštěvník v budoucnosti měl prohlížet a také mohl rozhýbat na obrazovce. Ačkoliv jsou strojky ve funkčním stavu, neustálým přehráváním by došlo k jejich poškození. Virtuální prezentace je proto dobrým řešením. Další možností trojrozměrného virtuálního zobrazení je také v provádění šetrných mechanických kontrol nebo pevnostních analýz exponátů,“ říká docent Ing. Vladimír Pata.

Témata týkající se využití 3D počítačové grafiky pro virtuální prezentace si pro své disertační práce zvolili doktorandi FSI Ing. Lukáš Vlček a Ing. Radka Kučerová. I když oba říkají, že si toto téma vybrali spíše pro jeho technickou stránku, současně připouštějí, že i historický aspekt jejich práce je velmi zajímavý. „Ideální je, aby ten, kdo se zabývá touto problematikou, měl vztah nejen k technice, ale i k historii,“ je přesvědčen docent Pata.

Připravil Igor Maukš

Mezinárodní konference o výuce fyziky v inženýrském vzdělávání

Hledáním odpovědi na otázku „Jak učit fyziku budoucí inženýry v současnosti?“ se zabývala 4. mezinárodní konference pořádaná pod hlavičkou organizace SEFI s názvem Physics Teaching in Engineering Education PTEE 2005, která byla slavnostně zahájena 29. června 2005 v novobarokní aule Centra VUT na Antonínské ulici v Brně. Konferenci za účasti rektora VUT prof. RNDr. Ing. Jana Vrbky, DrSc., Dr.h.c., a děkana FEKT prof. Ing. Radimíra Vrby, CSc., zahájil její předseda doc. Ing. Lubomír Grmela, CSc.

Slavnostní zahájení mezinárodní konference se uskutečnilo v novobarokní aule Centra VUT v Brně na Antonínské ulici.

SEFI je evropská organizace zabývající se vzděláváním inženýrů (www.ntb.ch/SEFI). Její činnost se uskutečňuje prostřednictvím několika pracovních skupin. Pracovní skupina pro fyzikální vzdělávání inženýrů Physics and Engineering Education – PWG, jejíž předsedou je profesor Hans Fuchs ze švýcarské univerzity ZHU ve Winterthuru, dosud uspořádala tři mezinárodní konference. V roce 1997 v Kodani, v roce 2000 v Budapešti a v roce 2002 v Leuvenu.

Pořádáním 4. mezinárodní konference byli pověřeni fyzikové z Fakulty elektrotechniky a komunikačních technologií VUT v Brně. Akce se uskutečnila od 29. 6. do 1. 7. 2005 v Brně, v budově FEKT na Technické 8. Zdůrazněným tématem byla evropská dimenze fyzikálního vzdělávání inženýrů. Její účastníci se zabývali hledáním současných metod výuky fyziky pro budoucí inženýry a zhodnotili aktuální stav uplatňování Boloňské deklarace, která přináší zvýšení mobility studentů v evropském prostoru.

Na konferenci se registrovalo 120 účastníků z 22 evropských a 5 mimoevropských zemí. Publikováno bylo 85 příspěvků.

Konference PTEE 2005 se uskutečnila v rámci Světového roku fyziky 2005 (WYP2005 – World Year of Physics, www.wyp2005.org), který byl vyhlášen organizací UNESCO a připá-

dá na něj 100. výročí významných fyzikálních objevů. V roce 1905 napsal Albert Einstein své legendární práce, které se staly základem tří fundamentálních oblastí fyziky – teorie relativity, kvantové teorie a statistické fyziky. Tento rok lze proto právem považovat za počátek prudkého rozvoje fyziky 20. století, trvajícího až do dnešních dnů.

Vzhledem k tomu, že uvedená konference má mezinárodní význam, lze její uspořádání ve Světovém roce fyziky v Brně na VUT považovat i za určité ocenění aktivity brněnských fyziků.

Úvodní přednášku na téma *Implementace bakalářské a magisterské struktury studia v jednotlivých evropských zemích* přednesl člen řídicího výboru PWG SEFI profesor Erik Lagendijk z Delft University of Technology v Holandsku. Profesor Pierre Becker z Ecole Centrale Paris svým expresivním projevem během přednášky na téma *Fyzika v multikulturní inženýrské instituci* přesvědčil o významu úlohy učitele během vzdělávacího procesu. Se vzdělávacím programem *Energie pro všechny* vytvořeným pracovníky společnosti ČEZ, a. s., seznámila přítomné posluchače během své přednášky její zástupkyně Ing. Marie Dufková.

Slavnostní zahájení doprovodila svým koncertním vystoupením mladá varhanice Zuzana Čechová.

Konference probíhala nejen formou jednotlivých přednášek a diskusí u posterů, ale také v osmi technicky velmi náročných workshopech, které společně s jejich autory připravil RNDr. Pavel Dobis, CSc. V menších skupinkách zde byly prakticky prováděny jednotlivé formy výuky. Hlavním cílem bylo hledat postupy, které studenty motivují a pomáhají jim zvládnout obtížné partie fyziky. Byla zde prezentována výuka pomocí nových učebních textů, laboratorních experimentů pomocí počítačů, videoprogramů, audiovizuální a obecně multimediální techniky.

Pozornost vzbudila pracovní setkání s prof. Alexanderem Fishmanem z Kazaňské státní univerzity v Rusku, který představil nové formy videoprogramů pro výuku fyziky, a s Mgr. Karlou Holou z Komenského univerzity v Bratislavě, která s kolegy ze STU Bratislava připravila počítačem řízené laboratorní experimenty.

Velmi precizně byl připraven workshop na téma Tutoriály k úvodnímu kurzu fyziky vedený prof. Christianem Kautzem z TU Hamburg – Harburg v Německu, jehož účastníci získali dvoudílné učebnice, o které se tutoriály opíraly. Doc. Jan Obdržálek z MFF Univerzity Karlovy v Praze zaujal svým workshopem s názvem Hudba ušima fyzika – teorie ladění.

Svémi jedinečnými a graciózními obrazy, vytvořenými ke Světovému roku fyziky 2005 a inspirovanými dílem Alberta Einsteina, konferenci ozvláštnila olomoucká výtvarnice Dr. Jitka Brůnová-Lachmann.

Pořádaná konference získala podporu European Physical Society – EPS, která ji zařadila mezi Europhysics Conference a vydala samostatně pod svojí hlavičkou sborník abstraktů publikovaných příspěvků. Několik mladých fyziků z východoevropských zemí obdrželo pro účast na PTEE finanční podporu z fondu East West Task Force.

Významnou finanční pomoc získal prostřednictvím grantu předseda programového výboru konference prof. RNDr. Pavel Tománek, CSc., z International Visegrad Fund – IVF.

Z mnoha oslovených firem, pro které byla pedagogická konference zřejmě málo atraktivní, se nám podařilo získat finance od společnosti ČEZ, a. s., která vzdělávání dlouhodobě podporuje.

Organizátoři se snažili účastníkům konference umožnit nejen setkání s kolegy vyučujícími fyziku v jednotlivých zemích, ale přiblížit jim také region, ve kterém se konala. V pro-

Pro účastníky konference byla připravena i prohlídka Lednice.

gramu byla připravena exkurze do státního zámku Lednice, který je jako součást Lednicko-valtického areálu zapsán od roku 1995 na seznamu Světového kulturního dědictví UNESCO. Na závěr byla exkurze zakončena příjemným posezením s cimbálovou muzikou ve vinárně U Venuše na břehu Mušovských jezer v Pavlově.

Po celou dobu, kdy konference probíhala, jsme se setkávali s velmi příznivými ohlasy nejen po odborné, ale také společenské stránce. Na úspěchu konference se kromě pracovníků a doktorandů Ústavu fyziky FEKT významnou měrou podílela materiální a finanční pomoc naší alma mater – Vysokého učení technického v Brně.

Ing. Jitka Brůstlová, CSc.,
předsedkyně Organizačního výboru PTEE 2005

SUMMARY:

„How should the future engineers be taught physics at present?“ This is a question with which the 2005 Physics Teaching in Engineering Education international conference was concerned. This conference, held by Sustainable Energy Finance Initiative began on 29th June 2005 in the neo-baroque hall of the BUT Centre in Antonínská Street, Brno. Attended by prof. RNDr. Ing. Jan Vrbka, DrSc., Dr.h.c., rector of BUT and prof. Ing. Radimír Vrba, CSc., dean of the BUT Faculty of Electrical Engineering and Communication, the conference was opened by its chairman doc. Ing. Lubomír Grmela, CSc.

Premiérový audiovizuální přenos primiční mše bývalého pedagoga

V rámci rozvíjení dobrých vztahů s královopolskou farou a samozřejmě také komunitou věřících této části Brna uskutečnil v neděli 26. června odborníci z Fakulty informačních technologií VUT v Brně premiérový audiovizuální přenos primiční mše z kostela sv. Trojice – součásti bývalého kartuziánského kláštera na Božetěchově ulici, který je nyní sídlem fakulty informatiků – do přednáškových prostor této fakulty. Jednalo se o primiční děkovnou mši Ing. Jana Zachovala, CSc., bývalého nejen studenta VUT v Brně, ale také dlouholetého pracovníka katedry počítačů někdejší elektrotechnické fakulty VUT (nyní FIT). Jedenašedesátiletý Jan Zachoval přijal svátost kněžství společně s deseti jinými kněžími z rukou biskupa brněnské diecéze Vojtěcha Cikrleho o den dříve v brněnské katedrále svatých Petra a Pavla.

„Vzhledem k velikosti kostela sv. Trojice se dalo očekávat, že se všichni zájemci na slavnostní primiční mši nedostanou. Rozhodli jsme se proto v rámci našich dobrých kontaktů s královopolskou církevní obcí nabídnout všem zájemcům o obřad jeho audiovizuální přenos s velkoplošnou projekcí v naše moderním posluchárenském komplexu. A zájem o přenos mše předčil naše očekávání. Několik stovek lidí, kteří se již do kostela nemohli vejít, tak sledovalo obřad na velkoplošných obrazovkách v našich posluchárnách nebo u televizorů na chodbách. Příležitost sledovat mši v přímém přenosu dostalo také několik vozíčkářů z blízkého ústavu tělesně postižených na Kociánce,“ řekl Událostem prof. Ing. Jan M. Honzík, CSc., proděkan pro vnější

vztahy FIT a dlouholetý spolupracovník a celoživotní přítel Jana Zachovala. Podle proděkana Honzika mohli průběh mše sledovat i studenti VUT na kolejích prostřednictvím celoškolské počítačové sítě.

Hosté u obrazovek v posluchárnách FIT měli možnost nejen perfektně vidět a slyšet vše, co se děje před oltářem v kostele, ale mohli dokonce přijmout nejsvětější svátost, s kterou za nimi přišli akolyté. Vedení fakulty dalo účastníkům obřadu k dispozici i rozlehlé nádvoří areálu, na kterém bylo připraveno malé závěrečné pohoštění. Všichni návštěvníci mohli rovněž nahlédnout do některých interiérů fakulty včetně bývalých klášterních domečků, kde byly původně cely – klauzury – kartuziánských mnichů.

Jan Zachoval, původním povoláním informatik a kybernetik, o své cestě ke kněžské službě řekl: „Vyrůstal jsem v rodině, která se nepovažovala za věřící. Já jsem byl pokřtěn, ale nežili jsme církevním životem. Šel jsem studovat techniku, dodělal ji a pak jsem se dlouho věnoval jen počítačům. Okolo třiceti let jsem se setkal ve svém nejbližším okolí s rakovinou. Potom mi na tuto nemoc umřel kamarád, pak i otec. Tady asi byly počátky mého rozhodnutí pomáhat trpícím lidem.“ Na prahu padesátky začal proto Jan Zachoval studovat teologickou fakultu a po několika letech se rozhodl stát se knězem.

Igor Maukš,
foto Michaela Dvořáková

Devět stupňů k designu – design no. 9

Pod až tajemným názvem „design no. 9“ byla v Technickém muzeu v Brně otevřena výstava diplomových prací studentů z Odboru průmyslového designu na Ústavu konstruování Fakulty strojního inženýrství VUT v Brně. Vzniká tak po loňské výstavní premiéře nová tradice, která podle vyjádření obou stran – muzea i školy – by měla v následujících letech pokračovat.

Vernisáž v pondělí 27. června (necelý týden po obhajobách) uvedl náměstek ředitele TM v Brně Ing. Š. Friča a děkan FSI prof. Ing. Josef Vačkář, CSc. Ten mimo jiné připomenul úspěchy školy designu na FSI (studenti získali již přes 20 významných ocenění Design centra ČR – Vynikající a Dobrý design) a také to, že na fakultě letos absolvují designéři již podeváté. Na specializaci „průmyslový design ve strojírenství“ bývá nyní zapsáno celkem na 70 studentů (ve 2. až 5. ročníku).

Vedle pedagogů – vedoucích diplomových prací (Miroslav Zvonek, Ladislav Křenek) se přišli na zahájení podívat i další kolegové z Ústavu konstruování (např. ředitel ústavu Martin Hartl), pracovníci VUT a spolupracujících firem, dále rodiny a známí vystavujících a také studenti z nižších ročníků, takže bylo docela plno. Přesto důležité součásti vernisáží – občerstvení – bylo dostatek, a to včetně devíti druhů jednohubek v neuvěřitelném počtu 900 kusů (přípravených čerstvou absolventkou Kateřinou Weidingerovou – a také autorkou vystaveného terapeutického laseru). Mezi devíti diplomanty figurují dívky čtyři, což je na FSI rarita. Všechny zaujaly: Tereza Hirtová svým sedákem do vany pro handicapované, Michaela Hloušková unikátní technologií lepícího šicího stroje, Zuzana Novotná funkčním designem průmyslového pletacího stroje. Hoši nezůstali pozadu: Jan Havelka představuje vizi cestovního motocyklu, Jiří Oubělický sekačku na trávu, Martin Veselý lící stroj a Antonín Votruba autobus do městského provozu. O sportovním automobilu (Michal Červa) již byla v Událostech řeč (viz č. 3/05). Všechny práce jsou na výstavě prezentovány designérskými modely a shrnujícími postery.

Název výstavy s „devítkou“ svádí i k sestavení jakýchsi 9 stupňů k současnému designu – nuže zde jsou: 1. idea – síla inovace, 2. analýza – ověření zdrojů inspirace, 3. technika – nadprůměrná technologie a konstrukce, 4. funkce – logika provozu, 5. ergonomie – fyzický vztah k uživateli, 6. ekologie – přátelský

Vernisáž výstavy uvedl děkan FSI prof. Ing. Josef Vačkář, CSc.

vztah k přírodě, 7. ekonomika – možnosti výroby i prodeje, 8. sémiotika – hodnota uživatelské symboliky a 9. estetika – aktuálnost a nadčasovost vzhledu.

Výstava názorně ukazuje veřejnosti, jak se daří naplňovat jeden z cílů výuky průmyslového designu na FSI, kterým je rovnocennost uměleckého, technického i vědeckého pohledu v designérské tvorbě. Výstavu „design no. 9“ si mohou zájemci v Technickém muzeu v Brně prohlédnout až do konce srpna.

Doc. Ing. arch. Jan Rajlich,
vedoucí Odboru průmyslového designu ÚK FSI VUT v Brně

SUMMARY:

An exhibition of degree projects of industrial design students from the Design Department of the BUT Faculty of Mechanical Engineering was opened under a somewhat enigmatic title „design no. 9“ at the Technical Museum in Brno. After last year's premiere, this gives birth to a new tradition that should continue in the years to come.

Seminář Asociace univerzit třetího věku ČR s mezinárodní účastí

Ve dnech 27.–28. června 2005 se uskutečnil v zařízení VFU Brno – Nový Dvůr seminář Asociace univerzit třetího věku České republiky s mezinárodní účastí.

Na organizaci se podílely: Vysoké učení technické v Brně, Veterinární a farmaceutická univerzita Brno a Mendlova zemědělská a lesnická univerzita v Brně.

Semináře se zúčastnili zástupci vysokých škol ČR, které nabízejí kurzy pro seniory, zahraniční hosté a zástupce MPSV ČR. Po slavnostním zahájení semináře a projevech představitelů pořádajících organizací vystoupili účastníci semináře s příspěvky k právní a akreditační problematice univerzit třetího věku.

Druhý den semináře přednesli své příspěvky zahraniční hosté: z Finska – Anneli Hietaluoma, rektorka Letní univerzity v Juväskylä, ze Slovenské republiky – PhDr. Naděžda Hrapková, Ph.D., z Univerzity Komenského v Bratislavě, prezidentka Asociace univerzit třetího věku SR, a Univ. doc. Wilhelm Filla, tajemník Sdružení rakouských vysokých škol. Bylo konstatováno, že možnosti a podmínky vzdělávání seniorů se v jednotlivých zemích liší, ale cíl je stejný: „Zajistit seniorům možnost aktivní účasti na společenském dění a využití moderních technologií“.

Mgr. Petr Wija z Ministerstva práce a sociálních věcí ČR informoval účastníky o záměrech MPSV ČR v oblasti sociální problematiky, zejména o plnění Návrhu základních principů Národního programu přípravy na stárnutí populace v České republice.

Na závěr semináře proběhla diskuse a byly formulovány úkoly pro rok 2005:

1. Redefinovat cíle a poslání U3V.
2. Projednat s kompetentními orgány používání názvu U3V (co do obsahu a forem).
3. Urychleně se zabývat registrací názvu U3V jako ochranné známky.
4. Navrhnout pravidla rozdělování finančních prostředků ze současně dostupných zdrojů.
5. Aktualizovat portál IZ AU3V ČR.
6. Hledat systém dlouhodobě udržitelného financování seniorského vzdělávání na univerzitní úrovni.
7. Vytvořit v rámci AU3V vnitřní evaluační systém.

Účastníci semináře konstatovali, že seniorské vzdělávání se stává nejdůležitější částí aktivit univerzitního celoživotního vzdělávání a v současnosti je třetí nejdůležitější úlohou veřejných vysokých škol (vedle výchovy profesních elit a vědeckého výzkumu).

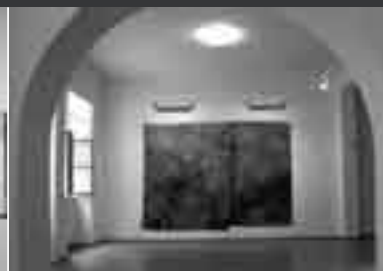
Prof. Ing. Petr Vavřín, DrSc., předseda AU3V ČR

SUMMARY:

An international seminar of the Association of Universities of the 3rd Age in the Czech Republic was held at the University of Veterinary and Pharmaceutical Sciences Brno in its Nové Dvory facility. The seminar was co-organized by: Brno University of Technology, University of Veterinary and Pharmaceutical Sciences Brno, and Mendel University of Agriculture and Forestry in Brno.

Magistři umění FaVU vystavují absolventské práce

Magistři umění, absolventi Fakulty výtvarných umění VUT v Brně, kteří ukončili své studium v roce 2005, předkládají své absolventské práce. Ty jsou výsledkem studia na této škole, kdy studenti individuálním studiem a experimentováním, v rozhovorech s učiteli, kteří jim otvírali okna k vědě a příkladům z minulosti i současnosti jak uměleckých zásad tvoření, tak technických možností v té které disciplíně, a v měření se s kolegy přijímali nebo odmítali, ale hlavně třbili své názory. Škola se jim pokusila zprostředkovat i znalosti z dějin umění a základů estetických a filozofických zásad. Každý absolvent předkládá vedle své výtvarné absolventské práce i diplomní práci teoretickou, v níž zaujímá literární formou postoj k vlastnímu tvoření praktickému. Letos poprvé uveřejňujeme i témata diplomních teoretických prací a chceme v budoucnu ty nejlepší z nich publikovat. Jsou mezi nimi zajímavé práce esejistické nebo dílčí objevy historické i technické či práce odkrývající dosud neodkryté souvislosti.

Umělkyně Adriana Šimotová řekla přednedávem v rozhovoru, že „úloha učitele spočívá právě v tom otevírání. To je asi základ jakéhokoliv učení. Pak teprve může přijít technika.“ Fyzik Albert Einstein napsal: „Cílem vzdělání musí být příprava samostatně jednajících a myslících jedinců, kteří však vidí svůj největší životní cíl ve službě společnosti.“ A jinde: „Jinak bude – se svými specializovanými znalostmi – spíše připomínat dobře vycvičeného psa než harmonicky rozvinutého člověka.“ Zdá se mi důležité připomenout slova významného fyzika na fakultě, která je součástí technické univerzity. Podobně se vyslovil i filozof Jan Patočka: „Neexistuje však žádná kultura orientovaná výhradně či aspoň převážně na matematicko-přírodovědné myšlení, a nemůže existovat, poněvadž touto cestou nelze najít klíč k otázce lidského života a osudu. V tomto ohledu stojí daleko výše umělecký typ vzdělanosti. Nepočítám sem veškerou činnost uměleckou, pokud má vliv na společenský život, nýbrž především veliké umění, vyrovnávající se určitým způsobem se všemi podstatnými otázkami lidskými.“

Výstava i ji doprovázející katalog mají absolventům připomenout léta školení a připomínat plány a rozhodnutí pro další tvůrčí cestu i společensví generace. Divák má výstava informovat o snažení mladé generace v oblasti umění, které je tak důležité pro vývoj a rozvoj humanistické společnosti.

Letos poprvé byly práce studentů vystaveny ve velké šíři i mimo budovu Fakulty výtvarných umění a její Galerii FaVU na Údolní ulici. Brněnské Galerie Brno na Veselé ulici a galerie Aspekt na Úvoze daly velkoryse k dispozici své prostory. Jsem zavázán díky paní Dr. Iloně Víchové a panu Jiřímu Švachulovi za tuto možnost i za to, že mají v úmyslu tyto výstavy pořádat i v budoucnu. Pro mladé umělce i pro naši školu je neobyčejně důležitý tento kontakt s veřejností. Kurátorem výstav byl letos doc. prom. ped. Václav Stratil, který s neobyčejnou citlivostí vybral a ve všech prostorách nainstaloval exponáty ze všech oblastí výuky na naší škole. I jemu patří můj dík. Díkem jsem zavázán i paní MgA. Janě Apetauerové, která jako produkční zajistila všechny technické předpoklady pro instalaci i chod výstav.

Doc. PhDr. Petr Spielmann, Dr.h.c.,
děkan FaVU VUT v Brně,
foto Irena Armutidisová

SUMMARY:

The 2005 graduates from the BUT Faculty of Fine Arts have to submit degree projects to receive the Master of Arts degree. Next to the practical artistic project, each graduate must also submit a literary essay describing the attitude to his or her own artistic creation.

Z magisterských prací absolventů Fakulty výtvarných umění

Ateliér produktového designu/ akad. soch. Zdeněk Zdařil
David Rosinaj

Ateliér sochařství 2/ doc. akad. soch. Jan Ambrúz
Martin Šmíd

Ateliér malířství 2/ doc. akad. mal. Martin Meiner
Jan Karpíšek

Ateliér multimédia/ Mgr. Richard Fajnor
Lukáš Berta

Ateliér kresby/ doc. Mgr. Josef Daněk
Saher Shushen

Ateliér papír a kniha/ doc. Dr. Jiří H. Kocman
Blanka Kulišťáková-Špičáková

Ateliér sochařství 1/ doc. akad. soch. Michal Gabriel
Halka Koverdynská

Ateliér grafiky/ akad. mal. Margita Titlová-Ylovsky
Tereza Damcová

Ateliér performance/ doc. akad. soch. Tomáš Ruller
Mohamed Yahia Kaabr

Ateliér grafického designu/ Mgr. Václav Houf
Adéla Svobodová

Ateliér malířství 3
doc MgA. Petr Kvíčala
Anežka Turková

Ateliér intermédiá
doc. prom. ped. Václav Stratil
Linda Lattenbergová

Ateliér malířství 1/ doc. akad. mal. Petr Veselý
Veronika Černá

Foto Irena Armutidisová

Studenti Ateliéru papír a kniha FaVU vystavují v Bergisch Gladbachu

V Městské galerii Villa Zanders v německém Bergisch Gladbachu se 19. června 2005 uskutečnila vernisáž výstavy Ateliéru papír a kniha Fakulty výtvarných umění VUT v Brně pod názvem Blätter und Bücher – Aktuelle Papierkunst aus Tschechien, uskutečněná v rámci programu FORUM OSTWEST (Kulturprojekte mit Polen und seinen Nachbarn). Na okolnosti této významné události jsme se zeptali vedoucího Ateliéru papír a kniha doc. Dr. Jiřího H. Kocmana, proděkana pro tvůrčí činnost a vnější vztahy FaVU VUT v Brně.

U: *Smím se zeptat, co bylo na začátku výstavy?*

Na začátku byl papír, resp. papírenská tradice malebného údolí Strundertal. Zde začala v roce 1829 podnikat rodina Zanders a z malé papírny vybudovala věhlasný závod, světoznámý svými „Zanders Feinpapiere“. Kolem továrny se rozrůstalo město Bergisch Gladbach (vzdálené asi 25 km od Kolína n. R.), až dosáhlo dnešní velikosti sto tisíc obyvatel. Podnikatelská rodina se však nestarala jen o hmotnou prosperitu, ale také o vzdělanost a kulturnost celé oblasti. Ze své první vily zřídila Kulturhaus Zanders, a když opouštěla další sídla, dávala je k dispozici městu. Tak vznikla v druhé rodinné vile Městská galerie, která se od roku 1992 specializuje na Paper Art, což je nepřeložitelný termín, pro který se vžil pojem Umění papíru.

U: *Jak došlo k Vaší konkrétní spolupráci?*

Z iniciativy *Zemského rady Rýnsko-Begišského kraje* se v tomto městě pořádá už deset let jako bienále tzv. Forum Ostwest, tedy kulturní festival zaměřený na spolupráci Německa s Polskem. Kulturní referentka Susanne Bonenkamp pocítila potřebu určité inovace, takže letos má toto fórum dovětek „Polen + Tschechien + Slowakei“. Ředitel Městské galerie Dr. Wolfgang Vomm přišel s námětem prezentovat český Paper Art a obrátil se přímo na mne. Místo dlouhého dopisování se oba výše jmenovaní vypravili v loňském srpnu do Brna. V té době probíhala ve Slovacké galerii v Uherském Hradišti výstava našeho Ateliéru papír a kni-

Návštěva ateliéru Johna Gerarda v osadě Rheinbach-Hilberath (Eifel).

Návštěva ateliéru Ulricha Wagnera v osadě Oberladscheid.

ha. Za laskavé účasti pana děkana doc. PhDr. Petra Spielmanna, Dr.h.c., jsme naše hosty do Hradiště doprovodili. Výstava se jim líbila a přímo na místě nám navrhli její reprízu.

U: *Takže jste ji zabalili a bylo hotovo.*

Tak jednoduché to nebylo. Městská galerie Villa Zanders má mnohonásobně větší prostory. Kolekci jsme tedy rozšířili o práce starší, ale také o ty nejnovější. Moc mně záleželo na tom, aby vystavovali všichni studenti, kteří mým ateliérem prošli, což se s výjimkou několika „odštěpenců“ podařilo. Jsem rád, že se svým dílem přispěly i naše „novicky“, které během prvního ročníku vytvořily sérii kvalitních prací.

U: *Jaký tedy měla výstava rozsah?*

V katalogu je uvedeno 80 položek od 17 autorů. Některá díla však představují cykly, takže celkový počet vystavených exponátů je 190. Villa Zanders odpovídá ve svém půdorysu Pražákově paláci (součástí brněnské Moravské galerie) a my jsme dostali k dispozici celé jedno nádherné patro. Expozici jsme promysleli na maketách, detailně si ji namalovali, ale na místě ji významně korigoval pan ředitel Dr. Vomm s dovětkem: „Musí to dýchat!“ Instalace je skutečně vzdušná a každý exponát má kýžený prostor.

U: *Jak byla Vaše výstava vnímána?*

Snad to nevyzní neskromně, když řeknu, že jako mimořádná událost. Na bohatě navštívené vernisáži, trvající přes hodinu, bylo předneseno pět projevů, které hudebně „zarámovala“ harfa, což jsem ve své 45leté „vernisážní zkušenosti“ ještě nikdy nezažil. Význam celé akce zdůraznil ve svém projevu i Dr. Jürgen Wilhelm, předseda Krajského shromáždění Porýní. Výstava se líbila zejména svojí rozmanitostí a originalitou. Vyšel k ní reprezentativní katalog s podrobně zpracovanou dokumentační částí, která posloužila v expozici jako popisky artefaktů k ozřejnění jejich kontextu. Design katalogu (vč. předtiskové přípravy) velmi kultivovaně zpracovala studentka našeho 2. ročníku Slávka Pavlíková, čímž prokázala, že náš ateliér není jen konceptuální laboratoř, ale učí i praktickým dovednostem.

U: *Měli jste ještě nějaký doprovodný program?*

Hostitelské město poskytlo celému našemu ateliéru devítidenní pobyt, který byl (kromě tří dnů určených na instalaci a prezentaci výstavy) doslova napěchovaný odborným programem. K nezapomenutelným zážitkům patří Papírenské muzeum Alte Dombach, Papírensko-historická sbírka Nadace Zanders, exkurze do ateliérů Johna Gerarda a Ulricha Wagnera, prohlídka papírny „m-real/Zanders“ (exkurze zde nejsou příliš vítány

– v posledním roce jsme byli jedinou výjimkou), Zemské Rýnské muzeum v Bonnu, Dóm Altenberg, Dóm a Museum Ludwig v Kolíně ad.

U: *A co osobní kontakty?*

Byli jsme ubytováni jednotlivě nebo po dvojicích v německých rodinách. Hostitelé byli velmi milí, neformální a obětaví. Já osobně jsem bydlel u rodiny Altmannů, kteří mají vyhlášenou kuchyni a navíc velmi kultivovanou sbírku výtvarného umění (pan Klaus Altmann dokonce studoval u Josefa Beuyse). I když většina studentů komunikovala anglicky, v posledních dnech jsem si všiml, že se jim do řeči občas vloudila i nějaká německá fráze. Loučili jsme se všichni s dojetím...

U: *Jak celou akci hodnotíte?*

Mám z ní spolu se studenty velkou radost. Městská galerie Villa Zanders je jednou z nejvýznamnějších institucí specializovaných na Paper Art v Evropě a výstavu v této prestižní galerii považuji za mimořádnou satisfakci výsledků našeho ateliéru, ale také mé tvůrčí práce. Jsem přesvědčen, že tato akce přispěla k pozitivní prezentaci nejen FaVU a VUT v Brně, ale i svým dílčím způsobem k budování dobrých česko-německých vztahů.

Chtěl bych vyjádřit vděčnost našim hostitelům za to, jakým způsobem se o naši čtrnáctičlennou skupinu postarali, a Zemskému svazu Porýní za finanční zajištění celé akce.

Závěrem bych také rád poděkoval panu prorektorovi doc. RNDr. Miloslavu Švecovi, CSc., a panu děkanovi doc. PhDr. Petru Spielmannovi za jejich osobní podporu přípravy tohoto náročného projektu.

U: *Děkuji také Vám za rozhovor.*

SUMMARY:

Blätter und Bücher – Aktuelle Papierkunst aus Tschechien is the name of an exhibition held by the Studio of Paper and Book of the BUT Faculty of Fine Arts in the Villa Zanders city art gallery in Bergisch Gladbach, Germany on 19th June 2005 as part of the FORUM OSTWEST programme (Culture Projects with Poland and its Neighbours).

Skupinová fotografie účastníků výstavy před Městskou galerií Villa Zanders.

Mezi technikou a uměním leží tajemství

„Oceňuji zájem jednotlivců v zahraničních vydavatelstvích, kteří se ještě před dokončením mé knihy rozhodli vydat ji ve svých zemích. Svoji slepou víru prokázali: Lynn Chen, Max Lin, Helge Malchow, Marcella Meciani, Valerie Miles, Alena Mizerová, Etsuko Ohyama, Carla Tanzi, Oscar van Gelderen a Gordon Wise,“ píše Daniel Libeskind v závěru své nové knihy, která je zčásti autobiografií a zčásti zamyšlením nad architekturou tohoto vizionáře, humanisty, génia, originálního architekta i nezdolného optimisty, za jakého bývá často označován.

Nakladatelství VUT v Brně VUTIUM připravuje české vydání knihy „Breaking Ground, Adventures in Life and Architecture“ (vyšla koncem roku 2004 v nakladatelství Routledge) pod názvem „Základní kameny života i architektury“. Ředitelka nakladatelství VUTIUM Alena Mizerová byla pozvána k návštěvě Studia Libeskind, aby s manželi Danielem a Ninou Libeskindovými připravili české vydání knihy. Ze setkání vznikl rozhovor, jehož první část uveřejňujeme.

Pohled ze studia L, Rector Street 1, na Ground Zero.

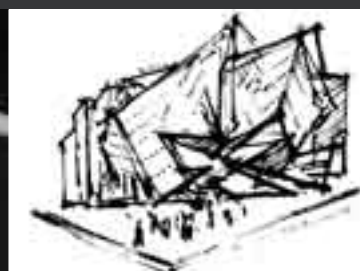
„Z okna Vašeho studia se díváme přímo na Ground Zero. Celé staveniště je vlastně velká hluboká jáma, vypadá strašidelně. Jak jste si s ní v projektu poradili?“

„V říjnu roku 2002 jsem byl vyzván k účasti v soutěži a poté jsme si poprvé prošli staveniště. Když po jedenáctém září odklidili obrovskou masu sutin, zbyla pouze neuvěřitelně velká jáma, kterou nebylo snadné pochopit. Rozkládala se na ploše šesti a půl hektaru a byla asi dvacet metrů hluboká. Nazývali ji ‚vana‘ a my s Ninou jsme požádali o povolení do ní sestoupit. Náš průvodce z přístavní správy se ptal proč; žádný z dalších architektů takové přání neprojevil. Nevěděli jsme, jak mu vysvětlit své důvody, ale cítili jsme, že je to nutné, a tak jsme s levnými deštníky nad hlavou a ve vypůjčených gumácích zamířili dolů.

Těžko se to popisuje, ale čím níže jsme do jámy sestupovali, tím intenzivněji jsme pociťovali násilí a nenávist, jež způsobily zkázu obou budov; nezměrnost té ztráty nás přímo fyzicky ochromovala. Cítili jsme však i přítomnost dalších mocných sil: svobody, naděje a víry; lidské energie, která místo stále naplňuje. Smyslem nové stavby, která tady bude stát, bude promlouvat o tragédii teroristického činu, nikoli ji zatajovat. Čím níže jsme sestupovali, tím více nás naplňovala úcta před rozměry základů zničených budov. Jako bychom se nořili ke dnu oceánu; cítili jsme změnu atmosférického tlaku. Sedm poschodí základů a infrastruktury, všechno pryč! Dokud tu budovy ještě stály, kdo z nás kdy pomyslel na to, co leží pod nimi? Každý má před očima pouze newyorské mrakodrapy, ale teprve dole pod nimi si uvědomíte také hloubku města. Na takových základech tu stojí každá stavba. Kdo se však kdy dotkne skalního podloží? Pouze stavební dělníci – ale i oni pouze krátce, než je zakryjí a posunou se výše.

Nacházeli jsme se na samém dně Manhattanu a mohli jsme si ohmatat, jak je vlhké a chladné, procítit jeho zranitelnost i sílu. Ve kterém jiném městě se dostanete tak hluboko? Možná v katakombách Říma. Tam dole jsme pociťově vnímali celé město. Popel těch, kdo zemřeli, i naděje těch, kteří přežili. Cítili jsme, že se nacházíme v přítomnosti něčeho posvátného.

A pak jsme stáli přímo u ní: u gigantické betonové zdi na západní straně jámy. Všimli jsme si ledových stalagmitů deroucích se z puklin praskajících pod tlakem nezkrotitelné řeky Hudson, prosakující sem z druhé strany. „Co je to?“ zeptal jsem se našeho průvodce.

„Milánská zeď“, řekl.

Milánská zeď. Za všechna ta léta spolupráce s inženýry jsem to spojení nikdy neslyšel. Je to hráz – základy, které jsou zároveň hrází. Něco, co nemělo být nikdy obnaženo. „Kdyby povolila,“ vysvětloval náš průvodce, „zaplaví to podzemní dráhu a celé město se ocitne pod vodou.“

„Apokalypsa.“

„Přesně tak.“

Tyčila se nad námi a zdála se být vyšší než kterákoli budova, kterou jsem kdy viděl, a jak jsme tam stáli v té obrovské jámě, připadala mi téměř nekonečná, jako ztělesnění všeho – co se hroutí i co odolá; moci architektury; síly lidského ducha. Hrála všemi barvami, jedna záplata překrývala druhou, protože během let ji museli často zpevňovat, aby se nezřítily. Byl to haptický, hmatatelný, pulzující text napsaný všemi myslitelnými jazyky.

Vzhlédl jsem a spatřil nahoře lidi, jakoby stojící na okraji čnějících útesů nad námi, jak natahují krky, aby viděli dolů do propasti. Tehdy jsem pochopil, že musím navrhnout projekt, který bude vyrůstat přímo ze skalního podloží New Yorku. Najednou prořízl mraky sluneční paprsek. Jak je možné, že dosáhl až k nám dolů? Ano, sluneční světlo musí být taky součástí projektu.“

Skočila jsem mu do řeči: „Ano, světlo. Ve Vaší knize píšete, že světlo je mírou všeho. Je absolutní, matematické, fyzikální, věčné. Má absolutní rychlost, nedá se předstihnout; právě jej se týká teorie relativity. Nabádáte nás, abychom se zastavili a ponořili se do vzpomínek. Vše, co se nám pak vybaví, je zalito světlem, zbytek se topí v temnotách, je to tak?“

„Když jsem navrhoval Židovské muzeum v Berlíně, zmocnilo se mne pokušení postavit místnost, která by neměla světlo. Muzeum je kronikou dvou tisíc let dějin německých Židů. Což aby v této kronice byl i jeden černočerný, nemilosrdný, beznadějný svazek, jenž by reprezentoval vše, co zmizelo během holocaustu? V plynových komorách koneckon-

Vítězný Libeskindův návrh nového Ground Zero.

ců světlo taky nebylo. Vzpomněl jsem si na příběh jedné z žen, které přežily. Tato žena, později žijící v Brooklynu, vzpomíná, jak ji vlakem převáželi do koncentračního tábora ve Stutthofu a ve chvíli, kdy už ztrácela veškerou naději, se jí podařilo škví-

rou v prknech nákladního vagonu zahlédnout kousek oblohy. Na obloze se náhle objevila bílá čára a ona v tom viděla znamení, že nezahyne. Během následujících strašných dvou let v táboře se k tomu znamení upínala jako k důkazu, že se může stát zázrak a ona přežije. Teprve později ji napadlo, že ta bílá čára mohla být něco úplně obyčejného a světského, třeba stopa po letadle či cár mraku. Důležité však bylo, že pro ni se stala zdrojem naděje. Význam vize oné ženy byl tak záhadný a tajemný a zároveň měl takovou transformační sílu, že jsem se jej rozhodl začlenit do části projektu, již jsem nazval *'The Holocaust Void'*, Prázdnota holocaustu. Leží stranou hlavní části muzea, prázdná a hrozivá, není vytápěná ani klimatizovaná. Není tam však úplná tma. Nahoře ve stropě, v úhlu tak ostrém, že ji nemůžete vidět, zeje škvíra, která dovnitř vpouští linku světla.“

„Ve Vašich budovách často nejsou žádné pravé úhly.“
„To je naprostá pravda.“

„Jak je to však možné?“

„Existuje tři sta padesát devět dalších úhlů. Proč vám tak velmi záleží právě na tom jediném?“ *Rozesmáli jsme se.*

„Tak to ale je. Existuje tolik možností, přesto se často cítíme nuceni pochodovat podle jediné melodie či rytmu. Je zde jakýsi před-sudek, jež podle mého názoru přinesli modernisté, že pravé úhly a opakování nám poskytují pocit uspořádanosti. Takto se to učí na fakultách architektury. Mým prvním projektem na Cooper Union byl takzvaný „problém devíti čtverců“. Dostanete devět čtverců a máte za úkol navrhnout stavbu, která by je obsahovala. Okamžitě jsem se vzbouřil. Bylo by to jako malovat podle čísel. Přesto každý architekt začíná tímto způsobem – se čtvercem a čtverečkovaným papírem. Ta tyranie mřížky! Neustále proti ní bojuji, proti všem těm budovám navrženým jako šachovnice, s opakujícími se segmenty pochodujícími ve stále stejné dráze. Život není pochodující šachovnice.“

Daniel Libeskind, jeho žena Nina a autorka rozhovoru.

„A co Vám vnukne tak neobvyklé tvary? Je to pouhá náhoda, nebo je to cosi, co Vás donutilo nejprve zvolit si tento tvar a posléze jej vyhledat?“

„Vždycky se nemohu dočkat, až budou mé projekty dokončeny, protože dokud budova není postavena, nikdy doopravdy nevíte, jak bude vypadat. Lidé si myslí, že budovu poznají tím, že si prohlédnou její náčrty, modely, umělecké kresby, ale abyste plně pochopili, jak působí, musíte si ji vychutnat všemi smysly, celým svým tělem. Můžete dopředu znát všechny její rozměry; můžete znát všechny materiály, které budou k její realizaci použity. Ale její duši poznáte teprve tehdy, až se vám sama odhalí.

Je to stejné jako s hudbou. Když posloucháte hudbu, neslyšíte tření horských žíní o struny z vepřových střívek či narážení malých dřevěných paliček o kus kovu; slyšíte housle či klavír. Rozpoznáte akordy a jste schopni určit vibrace, *ale hudba je někde jinde*. Mezi technikou a uměním leží tajemství.“

PhDr. Alena Mizerová, ředitelka nakladatelství VUTIUM
(Dokončení v příštím čísle Události.)

SUMMARY:

VUTIUM Press prepares a Czech edition of the book *Breaking Ground, Adventures in Life and Architecture*. PhDr. Alena Mizerová, director of VUTIUM Press, was invited by Mr and Mrs Libeskind to come and prepare the Czech edition of the book. An interview was done during this meeting of which we now publish the first part.

Symposium Kartuziánská architektura a umění u kartuziánů

Mezinárodní symposium Kartuziánská architektura a umění u kartuziánů Aggsbach–Brno se uskuteční ve dnech 1.–4. září 2005 na Fakultě informačních technologií VUT v Brně v bývalém kartuziánském klášteře v Brně-Králově Poli. Kartuziánský klášter „CARTUSIA BRUNENSIS“ je nejstarším a historicky nejvýznamnějším souborem objektů VUT v Brně. Letos uplyne 630 let od jeho založení i od úmrtí jeho zakladatele – Jana Jindřicha, markraběte moravského, mladšího bratra císaře Karla IV., a 600 let od úmrtí jeho syna – markraběte Prokopa, spoluzakladatele tohoto kláštera.

Pořadatelé sympozia jsou prof. Dr. James Hogg z univerzity v Salzburku, který organizuje dvacet let mezinárodní kartuziánská sympozia v zemích, kde kartuziáni působili a dosud působí, a prof. Ing. arch. Jan Bukovský, DrSc., emeritní profesor Fakulty stavební VUT v Brně.

Mezinárodní symposium se koná pod záštitou rektora VUT v Brně prof. RNDr. Ing. Jana Vrbky, DrSc., biskupa brněnského mons. Vojtěcha Cikrleho, primátora Statutárního města Brna Dr. Richarda Svobody, děkana Fakulty informačních technologií VUT v Brně prof. Ing. Tomáše Hrušky, CSc., proděkanů této fakulty Ing. Zdeňka Bouši a prof. Ing. Jana M. Honzíka, CSc., doc. Ing. Milana Vlčka, CSc., vedoucího Ústavu pozemního stavitelství FAST.

K tomuto mezinárodnímu sympoziu vydává nakladatelství VUTIUM publikaci CARTUSIA BRUNENSIS – minulost a přítomnost bývalého kartuziánského kláštera v Brně-Králově Poli. Monografie doprovázená barevnými ilustracemi a výkresovou dokumentací obsahuje statě Moravský markrabě Jan Jindřich Lucemburský (Milena Flodrová), Stavební vývoj a výtvarná výzdoba významného památkového celku (Jan Bukovský), Přítomnost královopolského kláštera (Zdeňka Rábová a Jan M. Honzík), archeologické studie (David Merta) a studie Vladislava Vrány.

V posledním desetiletí probíhala citlivá obnova areálu kláštera, doplněná novostavbami. Navázala na obnovovací práce, podnikané od roku 1963, kdy VUT v Brně převzalo podstatnou část tohoto souboru.

Program sympozia:

1. září – Po slavnostním zahájení a otevření výstavky v bývalé Ostatkové kapli provede účastníky sympozia jeho spolupředatel prof. Bukovský rozsáhlým památkovým souborem a přednese svůj příspěvek o Lechnickém kartouzu. Prof. Kroupa z Masarykovy univerzity promluví o pozdně barokní vnitřní výbavě kostela Nejsvětější Trojice v Králově Poli. První den sympozia skončí přijetím účastníků na brněnském biskupství.

2. září – Přednese svůj druhý příspěvek o Valdickém kartouzu prof. Bukovský a doc. Šamánek z TU – VŠB v Ostravě promluví o substituci dřevěného kostela sv. Kateřiny v Ostravě-Hrabové. Mgr. Jakub Vrána z Olomouce přednese příspěvek

o další budoucnosti pozůstatků Dolanského kartouzu. Účastníci sympozia budou přijati v historických prostorách bývalého Stavovského domu, v dnešním sídle primátora města Brna.

3. září – Příspěvek o kartouzu Skála útočiště a ve Slovenském ráji přednese doc. Slivka z Komenského univerzity v Bratislavě a akademický malíř F. Sysel z Kroměříže seznámí s náročnou obnovou Maulbertschových nástěnných maleb.

Příspěvky budou předneseny ve světových jazycích. Péči rakouského spoluorganizátora sympozia budou všechny příspěvky v roce 2006 vydány v reprezentačním sborníku ANNALECTA CARTUSIANA. Další příspěvky přednesou Dr. G. Schlegel (Rostock), M. Garlat (Francie), John Seynaeve (University of West Virginia), Juan Mayo Escudero (El Puerto de Santa Maria), prof. K. Thir (Aggsbach), Dr. L. Cangemi (Roma), prof. H. D. Yuste (Madrid), prof. Giovanni Leoncini (Firenze).

Římskokatolický farář královopolský p. Jahoda bude sloužit mši v bývalém kartuziánském kostele sv. Trojice před programovou částí sympozia 2. a 3. září a na jeho závěr v neděli 4. září 2005.

Prof. Ing. arch. Jan Bukovský, DrSc.

SUMMARY:

An Aggsbach-Brno Cartesian Architecture and Arts international symposium will be held at the BUT Faculty of Information Technology in a former Cartesian monastery in Královo Pole, Brno, from 1st to 4th September 2005. The „CARTUSIA BRUNENSIS“ Cartesian monastery is the oldest and historically most important set of buildings of Brno University of Technology.

Vynikající výrobky roku 2005 na výstavě v Design centru

Práce laureátů soutěže Vynikající výrobek roku 2005 – Národní cena za design vystavuje brněnské Design centrum České republiky (DC) v Radnické ulici. Expozice se do Brna přesunula z Prahy, kde si ji podle ředitele DC Karla Kobosila prohlédlo více než 19 tisíc návštěvníků. Výstava Vynikající výrobek roku 2005 představuje sériově vyráběné předměty. Expozice chce podle Kobosila představit nejlepší produkty českých firem, ale i zajímavé designérské návrhy a prototypy vytvořené za minulý rok. Na rozdíl od Prahy je v Brně k vidění méně trojrozměrných exponátů – zhruba tři desítky. Např. několikatunové stroje, které nelze snadno vystavovat, jsou dokumentovány velkoformátovými fotografiemi. V Brně výstava potrvá až do 28. srpna, pak se zřejmě přesune do Bruselu, Paříže, Londýna, Essenu a Vídně.

Národní designérská soutěž Vynikající výrobek roku 2005 se v letošním roce konala již poctnácté. Ze 113 přihlášených prací mezinárodní porota vybrala v oddělených kategoriích – produktovém a grafickém designu – k ocenění celkem 25 prací. Dvě získaly Národní cenu za design, devět cenu Vynikající design a 14 cenu Dobrý design. Nejvyšší ocenění – Národní cenu za design – letos získal tým designérů společnosti Škoda Auto za vůz Škoda Octavia Combi. V premiérové kategorii grafického designu absolutní prvenství obdržela Věra Marešová za manuál jednotného vizuálního stylu města Brna. Slavnostní vyhlášení a udělení prestižních ocenění, jak jsme již v 5. čísle Událostí informovali, proběhlo 7. dubna 2005 tradičně v Betlémské kapli v Praze.

Také v letošním ročníku soutěže potvrdil Odbor průmyslového designu Fakulty strojního inženýrství VUT v Brně svůj tra-

dičně vysoký standard a jeho dva pedagogové získali dvě ceny Dobrý design. Akademický sochař Miroslav Zvonek, Art.D., a akademický sochař Ladislav Křenek, Art.D., získali společně ocenění za profesionální drtič potravinových odpadků (tento výrobek získal současně i Cenu za ekologický design) a Ladislav Křenek obdržel stejné ocenění i za přenosný elektrochemický analyzátor toxicity.

Letos poprvé doznala designérská soutěž Vynikající výrobek roku 2005 – Národní cena za design podstatnou změnu; studenti designérských oborů (v ČR se design studuje celkem na sedmi vysokých školách) jsou poprvé hodnoceni samostatně v kategorii Národní cena za studentský design, jejíž výsledky budou vyhlášeny koncem července. O výsledcích studentské soutěže přineseme podrobné informace v zářijovém čísle Událostí na VUT v Brně.

Igor Maukš

SUMMARY:

The winning works of the Excellent 2005 Product – National Design Prize competition are on show at the Brno Design Centre of the Czech Republic in Radnická Street. The exhibition was moved to Brno from Prague where it had attracted more than 19,000 visitors, says Mr Karel Klobosil, director of the Brno Design Centre.

Předsedou konference rektorů byl opět zvolen profesor Wilhelm

Rektor Univerzity Karlovy prof. Ing. Ivan Wilhelm, CSc., se stal opět předsedou České konference rektorů. Na svém 80. zasedání, které se uskutečnilo ve dnech 16.–17. 6. 2005 v Ústí nad Labem, ho zvolili rektori českých vysokých škol. V nově zvoleném předsednictvu konference mají silné zastoupení rektori moravských univerzit.

Rektori vysokých škol na zasedání upozornili, že česká vláda stále neplní své sliby o podpoře vědy a výzkumu ve výši 0,7 procenta hrubého domácího produktu. Nyní suma, kterou stát dává na vědu, podle Wilhelma dosahuje zhruba 0,55 procenta hrubého domácího produktu. Všichni rektori se shodli, že čekají naplnění záměru ministryně školství Petry Buzkové, že se i v budoucích letech bude každý rok zvyšovat rozpočet vysokých škol.

Rektori vítají záměr Evropské komise zřídit Evropský technologický institut a vyslovili také podporu participaci veřejných vysokých škol ČR na jeho založení a činnosti. O to, aby tento institut v budoucnu vznikl v Brně, mají velký zájem především brněnské univerzity, sdružené v Brněnském centru evropských studií.

(red)

Usnesení 80. zasedání pléna České konference rektorů

Plénium České konference rektorů (ČKR) přijalo na svém 80. zasedání následující usnesení:

1. Plénium ČKR zvolilo Předsednictvo ČKR v tomto složení:

Předseda: prof. Ing. Ivan Wilhelm, CSc., rektor Univerzity Karlovy v Praze

Místopředsedové:

prof. PhDr. Václav Cejpek, rektor Janáčkovy akademie múzických umění v Brně

prof. PhDr. Petr Fiala, Ph.D., rektor Masarykovy univerzity v Brně

doc. RNDr. František Jirásek, DrSc., rektor Bankovního institutu vysoké školy, a. s., v Praze

prof. Ing. Miroslav Ludwig, CSc., rektor Univerzity Pardubice

prof. Ing. Petr Sába, CSc., rektor Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně

2. ČKR vzala na vědomí informaci o přípravě rozpočtu veřejných vysokých škol na rok 2006. Do dalších let doporučuje snížení velkého počtu ukazatelů a upřesnění metodiky.

3. ČKR očekává, že bude naplněn záměr ministryně školství, mládeže a tělovýchovy schválený vládou ČR každoročně zvyšovat rozpočet veřejných vysokých škol jako nezbytný předpoklad jejich kvalitativního rozvoje.

4. V souladu s výsledky jednání konference ministrů školství v Bergenu ČKR konstatuje, že nejsou naplňovány sliby vlád ČR o podpoře výzkumu, vývoje a inovací ve výši 0,7 procenta HDP. Tato skutečnost má negativní dopad na další rozvoj výzkumu a vývoje na vysokých školách ČR.

5. ČKR vítá záměr Evropské komise vybudovat Evropský technologický institut a podporuje participaci veřejných vysokých škol ČR na jeho založení a činnosti.

V Ústí nad Labem dne 17. června 2005

Za Českou konferenci rektorů prof. Ing. Ivan Wilhelm, CSc., předseda

informace

Černá Hora – exotika na dosah ruky

Od 14. 9. bude v prostorách laboratorního traktu Fakulty chemické otevřena cestopisná výstava fotografií z Černé Hory. Autor snímků, doktorand FCH Ing. Petr Dzik, je pořídil při svém loňském více než třítydenním putování touto malebnou zemí. Výstava návštěvníky přesvědčí, že mimo dnes již hojně navštěvované pobřeží skrývá země ve svém vnitrozemí mimořádné množství přírodních krás a zajímavostí koncentrovaných na velmi malém území. Barevné snímky z horských národních parků, nížinné jezerní pánve i pobřežní části budou doprovázeny černobílými reportážními fotografiemi zachycujícími život místních obyvatel i zajímavé momenty z průběhu výpravy.

(red)

Dvě bronzové medaile z ME ve fotbale robotů

Tým VUT v Brně ve složení M. Gajdůšek, J. Hrabec a J. Prudký pod vedením prof. Ing. Františka Šolce, CSc., z Ústavu automatizace a měřicí techniky Fakulty elektrotechniky a komunikačních technologií se zúčastnil 8. mistrovství Evropy ve fotbale robotů organizace FIRA (Federation of International Robot-soccer Association). Jak se již stalo v posledních letech tradicí, ani letos se nevrací výprava VUT s prázdnou a z bojů s evropskou konkurencí přiváží do Brna dvě bronzové medaile.

Mistrovství se uskutečnilo od 6. do 10. června 2005 na University of Twente v Enschede v Holandsku; zúčastnilo se celkem devět univerzitních týmů z Rakouska, Slovinska, Chorvatska, Německa, Velké Británie, Holandska a Slovenska. Českou republiku reprezentovaly dva týmy: RoBohemia z VUT v Brně a G-Bots z FEL ČVUT v Praze. Na mistrovství se soutěžilo ve třech oddělených kategoriích.

Tým VUT v Brně hrál ve střední a velké lize a v obou získal bronzové medaile. Vítězství ve všech třech kategoriích získal tým Rakouska z Technische Universität Wien. Také pořadí na druhém místě ve všech kategoriích bylo stejné – tři stříbrné medaile získal tým Slovinska z Univerzity Lublaň.

Mistrovství Evropy ve fotbale robotů se v Holandsku těšilo velkému zájmu – jeho průběh byl monitorován holandskou televizí a rozhlasem. V úvodu soutěže byl tým RoBohemia z VUT v Brně požádán o sehrání exhibičního utkání s týmem Holandska, zápas přenášela holandská televize.

(red)

Figurama 2005

V bývalé jízdárně louckého kláštera ve Znojmě se uskutečnila 7. července vernisáž dalšího, v pořadí již pátého ročníku projektu „Figurama“ zaměřeného na figurální kresbu studentů vysokých uměleckých škol. Projekt vznikl původně na Fakultě architektury VUT v Brně a Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze a postupně se k němu přidávají další naše i zahraniční vysoké školy. Na vytvoření letošní výstavní kolekce se tak podíleli studenti a jejich pedagogové z Fakulty architektury a Fakulty výtvarných umění VUT v Brně, Universität für angewandte Kunst Wien, Fachhochschule Mainz, Ústavu umění a designu Západočeské univerzity v Plzni, Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze, Akademie výtvarných umění v Praze a Vysoké školy výtvarných umění v Bratislavě.

„Figurama je více než jen výstavní cyklus. Umožňuje srovnání různých výtvarných škol i výtvarných prostředků. Tvůrčí diskuse nad vystavenými díly pak otevírají prostor pro nové nápady i záměry do dalších let. Projekty jako Figurama přispívají k naplňování poslání univerzity ve vlastním slova smyslu, tj. instituce, kde se pěstuje vzdělání, věda i umění. Osobně jsem

rád, že tato výstava navíc sbližuje i dvě naše fakulty – Fakultu architektury a Fakultu výtvarných umění,“ uvedl v předmluvě ke katalogu výstavy Figurama 2005 rektor VUT v Brně prof. RNDr. Ing. Jan Vrbka, DrSc.

Igor Maukš, foto Michaela Dvořáková

IBM podstatně rozšíří svou činnost v Brně

Brněnská pobočka světové počítačové firmy IBM v Brně se v blízké budoucnosti podstatným způsobem rozroste. V areálu Českého technologického parku v Králově Poli před výškovou budovou Fakulty strojního inženýrství VUT v Brně se pro IBM, která zatím sídlí v jiných budovách parku, staví zcela nový objekt. Právě z něho by počítačový gigant od příštího roku měl čtyřicet hodin denně spravovat servery svých zákazníků v celé Evropě. Ještě do konce roku chce proto firma přijmout několik set nových pracovníků se středem a vysokoškolským vzděláním. Netýká se to ovšem pouze absolventů českých škol, ale firma počítá s přijetím vhodných adeptů i ze Slovenska, Polska, Maďarska i dalších zemí. Předpokladem je samozřejmě ovládání anglického jazyka. Pro vybrané zájemce firma připraví měsíční až dvouměsíční kurzy, po jejichž absolvování jsou již schopni pracovat v normálním provozu.

Podle marketingové manažerky IBM Vladimíry Králíkové přesouvá firma některé své činnosti do Brna z jiných zemí nejen pro nižší cenu práce, ale i pro dostupnost kvalifikovaných lidí a vyhovující infrastrukturu. Velký vliv na rozhodnutí o přesunu aktivit do Brna měla proto i existence dvou vysokých škol – Vysokého učení technického a Masarykovy univerzity v Brně, které informatiky a odborníky na počítačovou techniku vychovávají. Absolventů těchto univerzit se také do konkurzů na zaměstnání u IBM hlásí velké množství.

Rozšiřování centra IBM v Brně souvisí podle ČTK s celkovou restrukturalizací firmy, která šetří, a ruší proto menší pobočky v západní Evropě. „Propouštění postihne zejména Německo, Británii, Itálii a Francii, ale zahrne i Spojené státy,“ uvedl pro agenturu ČTK finanční ředitel IBM Mark Loughridge.

(red)

Nové učební texty a publikace

Fakulta architektury

...nejen domy
na Fakultě architektury VUT v Brně
Ed.: RUJBR, Oldřich
2005 – 1. vyd. – 80 s., ISBN 80-214-2811-2

IX. vědecká konference doktorandů
Ed.: ŠTIKAR, Jaroslav
2005 – 1. vyd. – 196 s., ISBN 80-214-2949-6

Fakulta stavební

Non-Traditional
Cement & Concrete II
Proceedings of the International Symposium organized by Brno University of Technology & ŽPSV Uherský Ostroh, a. s.
Eds: BÍLEK, Vlastimil – KERŠNER, Zbyněk
2005 – 1. vyd. – 631 s., ISBN 80-214-2853-8

Ceny ve stavebnictví
Sborník příspěvků ze semináře s mezinárodní účastí
Eds: NOVÁKOVÁ, Jana – WALDHANS, Miloš – HROMÁDKA, Vít
2005 – 1. vyd. – 114 s., ISBN 80-214-2946-1

Problémy lomové mechaniky V.
Lomová mechanika obecných singulárních koncentrátorů napětí
Sborník přednášek semináře
Eds.: FRANTÍK, Petr – NÁHLÍK, Luboš
2005 – 1. vyd. – 94 s., ISBN 80-214-2854-6

Fakulta elektrotechniky a komunikačních technologií

RAČEK, Jiří
Jaderné elektrárny
2005 – 2. vyd. – 196 s., ISBN 80-214-2945-3

Advanced Batteries and Accumulators – 6th ABA Brno 2005
International Conference June 5th – June 9th 2005
Eds.: VONDRÁK, Jiří – NOVÁK, Vítězslav – REITER, Jakub
2005 – 1. vyd. – 194 s., ISBN 80-214-22944-5

Fakulta chemická

Výroční zpráva 2004. Fakulta chemická, Vysoké učení technické v Brně
Ed.: VESELÝ, Michal
2005 – 1. vyd. – 76 s., ISBN 80-214-2915-1

Studijní programy 2005/2006, Vysoké učení technické v Brně, Fakulta chemická
Bakalářské studijní programy
Navazující magisterské studijní programy
Magisterské studijní programy
Sestavil: Rada studijních programů
2005 – 1. vyd. – 104 s., ISBN 80-214-2950-X

VESELÝ, Michal – DZIK, Petr – ZITA, Jiří
Fotografické procesy
Praktikum
2005 – 1. vyd. – 116 s., ISBN 80-214-2867-8

Fakulta strojního inženýrství

Interakce pohybujícího se tělesa a tekutiny
Sborník referátů ze semináře
Ed.: MALENOVSKÝ, Eduard
2005 – 1. vyd. – 150 s., ISBN 80-214-2936-4

Nakladatelství VUT IUM

Vědecké spisy Vysokého učení technického v Brně

Edice PhD Thesis

ZAPLETAL, Jiří
Parametrické kmitání tlaku v hydraulické soustavě s piskovým čerpadlem
2005 – sv. 319 – 26 s., ISBN 80-214-2954-2

KADLECOVÁ, Eva
Automatizovaný systém výpočtu odrazné plochy svítidel
2005 – sv. 320 – 31 s., ISBN 80-214-2956-9

ZLOMEK, Martin
Vliv náhlých poklesů napájecího napětí na chod indukčního stroje
2005 – sv. 321 – 30 s., ISBN 80-214-2955-0

Edice Habilitační a inaugurační spisy

ŠULC, Jan
Měření struktury proudění na modelech hydrotechnických objektů a jeho využití pro tvarovou optimalizaci
2005 – sv. 166 – 41 s., ISBN 80-214-2962-3

Prázdninový koncert VOX IUVENALIS

Pěvecký sbor VOX IUVENALIS uspořádal ve spolupráci s Brněnským kulturním centrem 7. července ve dvoraně Centra VUT v Brně na Antonínské ulici společný koncert s finským symfonickým orchestrem UHAAPANIEMI YOUTH SYMPHONIC BAND. Pěvecký sbor VUT v Brně pod vedením sbormistra Jana Ocetka věnoval úvodní polovinu koncertu spirituálům. Finský orchestr pod taktovkou dirigenta Pekky Ulmanena zahrál skladby T. Forsströma, L. Anderssona, J. Ikonena, O. Merikanta, P. Neitiho, V. Tuominena, T. Huggense, J. Leinonena a dalších.

(red)

Dětská olympiáda 2005 v Brně